

Hænder over for ham. Naar jeg bad om Ordet, var det nærmest for at omtale nogle lokale Spørgsmaal. Jeg tillod mig ifjor under første Behandling af Finansloven at gøre den daværende Minister for offentlige Arbejder opmærksom paa det for de midtsjællandske Købstæder uheldige Forhold, at Stogene altid køre forbi Ringsted og Sorø, jeg paaviste, hvor urimeligt det er, da Stogene gøre Holdt ved alle andre Købstæder paa Sjælland, at disse to Byer skulle behandles mere stedmoderlig, og jeg gjorde opmærksom, at det er ikke alene ved alle andre sjællandske Købstæder, at Stogene holde, men ogsaa ved Landstationer, det sker paa alle de andre Banelinier. Den daværende Minister for offentlige Arbejder er nu død og borte. Jeg tillader mig da at henlede den nuværende Indenrigsministers Opmærksomhed paa dette Forhold og haaber, at han med mig vil indrømme det uretfærdige deri, at han vil søge at blive mere retfærdig end sin Forgænger paa dette Omraade og sørge for, at Sorø og Ringsted faa samme Fordel som alle andre Byer paa Sjælland. Et andet Spørgsmaal, som jeg vil tillade mig at fremdrage, henvender jeg til den ærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Det angaar Fordringen om en Rentenedsættelse for Sorø Akademis Debitorer. Den ærede Finansminister sagde, jo forleden, at Spørgsmaalet om Nedsættelse af Renten af de offentlige Midler, hvormed Staten har nogensomhelst Kontrol, er stadig under Overvejelse hos Regeringen. Jeg tør maaske deraf slutte, at ogsaa Spørgsmaalet om en Rentenedsættelse for Sorø Akademis Debitorer er under stadig Overvejelse hos den ærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet, og det skulde meget glæde mig, om disse Overvejelser snart kunde føre til et Resultat, saa at vi allerede i Aar kunde naa til en Rentenedsættelse. Jeg skal i Djebliffet afholde mig fra at anføre alt, hvad der taler herfor, og blot bede den ærede Minister svare paa det Spørgsmaal: hvor vidt er den ærede Minister naaet med disse Overvejelser, kunne vi allerede i Aar vente en Nedsættelse af Renten af Sorø Akademis Midler? Det forekommer mig, at der, naar vi i Aar se paa Sorø Akademis Budget ikke kan være det mindste i Vejen for at gaa dertil. Det projekterede Overstud er, saa vidt jeg erindrer, paa Finansloven anslaaet til nogle og 60,000 Kroner, og Overstudet vil altsaa udgøre $\frac{2}{3}$ pCt. af Sorø Akademis udestaaende Kapital, saa at der ikke kan være det mindste i Vejen for en Nedsættelse af $\frac{1}{2}$ pCt., hvad Aarafforeningen i et netop i Dag omdelt Andragende har foreslaaet at arbejde for. Jeg

afventer altsaa den ærede Ministers Svar. Der er et Punkt, som jeg tænker vil bedirke, at den højtærede Minister nu vil stille sig mere velvillig. Jeg har nemlig af Anmærningerne til Finansloven set, at den højtærede Minister selv er bleven Landmand bernelde paa en saft Sorø Akademis Hovedgaard, idet den tidligere Forpagter af Nordruplund har faaet Lov til at fratæde Forpagtningen et Aar for Forpagtningens Udlob. Den højtærede Minister er overordentlig forsigtig og lover ikke nogen som helst Indtægt af denne store og gode Gaard for indværende Aar, han vil først se, om der bliver Raad til at svare nogen saadan. Det vidner for mig om, at den højtærede Minister indrømmer, at det er vanskelige Tider for Landmændene, og at man ikke skal love noget, før man ser, om det kan gaa. Naar den højtærede Minister nu som Landmand lærer at kende Landbrugets Tryk, haaber jeg, at vi ogsaa nok skulle komme til en Rentenedsættelse for Sorø Akademis Debitorer. Det var for Næstev maaske ogsaa paa Tide at tage det Spørgsmaal under fornyet Overvejelse, nemlig om man ikke kunde naa til en Udskjning af denne Hovedgaard. Det er jo ogsaa et Spørgsmaal, som jeg har tilladt mig at fremsøre for, og jeg har opfattet det, som var den højtærede Minister gunstigt stemt for at udstykke i alt Fald en Del af denne Gaard. Jeg tillader mig nu at spørge, hvor vidt man er naaet med disse Overvejelser. Er man naaet saa vidt, at man snart kan vente, at i alt Fald noget af denne Gaard bliver udstykket? Det forekommer mig, at det havde været Tidspunktet til at gøre Forhøj, da den tidligere Forpagter gif sin Vej, saa havde man staaet nok saa godt, naar vi snart skulde til at forhandle de Lovforslag, som den nedsatte Landbokommission forhaabentlig giver Anledning til. Der er et andet Punkt derude, som jeg af en Del mindre Husmænd er bleven stærkt opfordret til at fremdrage her. Sorø Akademi ejer en Mose, hvor der tidligere har været udmærket Tørvestok, men nu er alt opstaaet, og Mosen er saa godt som værdiløs. Jeg har nu faaet en skriftlig Opfordring fra en hel Del Husmænd om i denne Sal at foreslaa, at denne Mose bliver udstykket i mindre Lodder og bortsolgt saaledes, at alle eller i alt Fald saa mange som muligt kunne komme i Besiddelse af en mindre Lod. Jeg føler mig overbevist om, at dette Forslag vil blive mødt med Velvilje fra alle Sider, ogsaa fra den højtærede Kultusminister, idet denne Mose, som Forholdene nu ere, er ganske værdiløs for Akademiet, medens den, naar den kommer i